

[Merethe Due Jensen]

Jeg har sympati for forslaget substans, men jeg er ikke så sikker på, at det er nødvendigt med en lovgivning på området, idet jeg mener, at vi inden for den eksisterende skolelov i fagene dansk, historie og samtidsorientering – som det også er nævnt her før – allerede har integreret dette emneområde og udmærket kan opnå de intentioner, som forslaget giver udtryk for.

Jørgen Tved (FK):

Det er egentlig fantastisk, hvad man skal høre på, når der bliver lagt et forslag frem om, at man også skal lære børnene at holde fred. Man skal høre på en taler, der minder mig om en ideologi, som opstod i Tyskland i begyndelsen af 1930'erne, da man marcherede og var indstillet på, at politik skulle ordnes ved hjælp af knipler, vold og terror. Hvis man vil prøve at lære børn, at der er andre muligheder, marcherer Fremskridtspartiet taktfast frem og siger: Fri os dog for en sådan påvirkning af vore børn!

Når jeg tænker på, hvad mine børn er kommet med af spørgsmål angående den undervisning, de har fået, f.eks. når det drejer sig om historie, om samfundsundervisning osv., må jeg sige, at det forslag, SF har lagt frem, i allerhøjeste grad er påkrævet.

Det bør vel nok være en integreret del af undervisningsplanen, at man lærer børn at holde fred med hinanden, for med den påvirkning, man i øvrigt udsætter børn for gennem fjernsyn, pressen, tegneserier osv., er man faktisk ved at vænne dem til, at vold er noget, der hører til dagens orden, noget, man skal acceptere, også når det drejer sig om at løse internationale problemer.

Jeg måtte tage mig til hovedet, da jeg hørte den konservative ordfører stå og fortælle, at NATO er den største fredsfaktor, vi har kendt efter anden verdenskrig. Jeg vil godt spørge den konservative ordfører, om det var for at bevare freden, at man i flere år førte krig i Nordafrika. Det var Frankrig, der førte denne krig, og det var et NATO-land, som prøvede på at undertrykke frihedsbevægelsen i hele det nordafrikanske område. Var det for at bevare freden? Har eftertiden ikke bevist, at det var frihedsbevægelserne, der havde ret, og at det var franskmændene, der tog fejl?

Man kunne stille de samme spørgsmål vedrørende amerikanernes optræden i Vietnam. Man kunne gå videre til det, der i dag sker i La-

tinamerika, og tage verdensdel efter verdensdel eller område efter område og så prøve på at analysere, hvad der egentlig sker.

Det er NATO-partnerne, Danmarks allierede, der i de pågældende områder har opført sig på en måde, som i hvert tilfælde ikke minder meget om fred. Er det den største fredsfaktor, vi har?

Vi kan tage problemerne omkring atomvåben. Hvorfor lærer man ikke børnene, hvad det er for et frygtelig våben, man tog i anvendelse i 1945, og hvilke konsekvenser det ville have, hvis disse våben blev sluppet løs andre steder på kloden? Og der har jo været tilløb til at bruge disse våben. Vi ved, at ikke alene stormagterne har dem, men at der efterhånden er et kæmpearsenal af atomvåben, som heldigvis endnu kun er brugt til at skræmme med, men som kunne tages i anvendelse. Hvorfor lærer vi ikke vore børn, hvad det er for nogle uhyggelige konsekvenser, de har foran sig, hvis det skulle komme til en konflikt?

Vi synes, det ville være rigtigt med en undervisning om dette i skolerne, en nuanceret undervisning, men mine erfaringer siger mig, at den vil være meget ensidig. Der er man mere på linie med det, den konservative ordfører gav udtryk for: at NATO er en fredsbevarende faktor. Jeg har en anden opfattelse, og jeg ville ikke have noget imod, at også mine synspunkter blev repræsenteret i undervisningen.

Det er min opfattelse, at man i skolerne i nogen grad har lænet hovedet til en atomparaply og sagt, at det også er en fredsbevarende faktor. Jeg har en anden opfattelse, og jeg havde ikke noget imod, at også mine synspunkter kom til udtryk i undervisningen.

Må jeg så endelig sige, at der er nogle historiske traditioner, og dem burde måske især det radikale parti knytte an til. Nu ved jeg godt, at det er mange år siden, det var et pacifistisk parti, men det burde vel have været sådan, at De Radikale var kommet her og havde viftet med fanen og sagt: Det er et godt forslag, det går vi ind for, det vil vi støtte! Men efter at partiet er blevet en støtteparti for regeringen og hermed for NATO-politikken, har det også forladt de gamle standpunkter her.

Når jeg ikke har sagt noget om Socialdemokratiet, er det, fordi det er endnu længere siden, at det var et fredsbevarende parti, et parti, som også gik ind for at knække sablen. Det var en af